

POSTANOWIENIE

Dnia 2 października 2008 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Helena Ciepla (przewodniczący, sprawozdawca)

SSN Marian Kocon

SSN Krzysztof Strzelczyk

w sprawie z wniosku Agencji Nieruchomości (...) Oddział Terenowy w P. Filia w P.
przy uczestnictwie M. S. i A. S.

o wpis prawa własności,

po rozpoznaniu. na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej w dniu 2 października 2008
r.,

zażalenia uczestnika postępowania A. S. na postanowienie Sądu Okręgowego w P. z
dnia 18 czerwca 2008 r., sygn. akt II Ca (...),

uchyla zaskarżone postanowienie.

Uzasadnienie

Sąd Rejonowy w T. – Zamiejscowy Wydział Ksiąg Wieczystych w C. w dniu 26 października 2007 r. wpisał w księdze wieczystej Kw (...).3, w miejsce dotychczasowych właścicieli: M. i A. małżonków S., Skarb Państwa – Agencję Nieruchomości (...) oraz wykreślił hipotekę kaucyjną przysługującą tej Agencji. Apelację uczestnika postępowania, A. S., od tego wpisu Sąd Okręgowy w P. postanowieniem z dnia 19 lutego 2008 r. oddalił.

Uczestnik postępowania w skardze kasacyjnej od tego orzeczenia, jako podstawę do uwzględnienia wniosku o przyjęcie jej do rozpoznania powołał oczywiste uzasadnienie skargi. Stwierdził bowiem, że „zawiadomienie o wpisie do księgi wieczystej

nie wywołuje żadnych skutków materialnoprawnych, a tym samym nie może sanować braku podstaw tego wpisu”.

Postanowieniem z dnia 18 czerwca 2008 r. Sąd Okręgowy w P. odrzucił skargę kasacyjną uznając, że nie spełnia ona wymogu z art. 398⁴ § 1 pkt 3 k.p.c., wobec braku uzasadnienia wniosku o przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania.

Uczestnik postępowania, A. S., w zażaleniu na to postanowienie, zarzucił naruszenie art. 398⁶ § 2 k.p.c. w zw. z art. 398⁴ § 1 k.p.c. w zw. z art. 13 §2 k.p.c. przez uznanie, że skarga kasacyjna nie zawiera uzasadnienia wniosku o przyjęcie jej do rozpoznania przez Sąd Najwyższy i wniósł o jego uchylenie oraz przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Trybunał Konstytucyjny wyrokiem z dnia 1 lipca 2008 r. orzekł, że art. 398⁶ § 2 i 3 k.p.c. w związku z art. 398⁴ § 1 pkt 3 k.p.c., w zakresie, w jakim przewiduje odrzucenie – bez wezwania do usunięcia braków – skargi kasacyjnej niespełniającej wymagań określonych w art. 398⁴ § 1 pkt 3 k.p.c. jest niezgodny z art. 45 ust. 1 w związku z art. 31 ust. 3 i art. 2 Konstytucji (Dz. U. Nr 120, poz. 779). Oznacza to, że Trybunał Konstytucyjny nadał tym wymaganiom charakter braku formalnego. Uznanie tej normy za niekonstytucyjną wiąże Sąd Najwyższy na podstawie art. 316 § 1 k.p.c.

Wobec wyeliminowania z porządku prawnego niekonstytucyjnej normy nakazującej sądowi drugiej instancji i Sądowi Najwyższemu odrzucenie skargi kasacyjnej bez wezwania do usunięcia braków obu elementów skargi wymienionych w art. 398⁴ § 1 pkt 3 k.p.c., Sąd Najwyższy na podstawie art. 398¹⁵ § 1 w związku z art. 394¹ § 3 k.p.c. uchylił zaskarżone postanowienie jako pozbawione podstawy prawnej.